

- b) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian lain nro 82/1963 32 §:n d kohdassa säädetään maksusta Genovan, Napolin ja Triesten satamissa maihinnousevilta ja laivaan nousevilta matkustajilta perittävän maksun riippumatta siitä, saapuvatko matkustajat toisen jäsenvaltion vai yhteisön ulkopuolisen valtion satamista tai ovatko ne matkalla niihin, vaikka kahden kotimaisen sataman välillä tapahtuvan kuljetuksen yhteydessä ei peritä tällaista maksua.

Tämä ilmeinen ero verotuskäytännössä vaikuttaa merkittävästi alan taloudellisten toimijoiden suorittamaan palvelujen vapaa- seen tarjoamiseen ja on siten ilmeinen matkustajien merikuljetuspalvelujen vapauden rajoitus, joka on asetuksen (ETY) N:o 4055/86 1 artiklan 1 kohdan nojalla kielletty.

(¹) EYVL L 378, 31.12.1986, s. 1.

Italian tasavallan 3.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen laajennetun jaoston yhdistetyissä asioissa T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98, Alzetta Mauro ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Italian tasavalta, 15.6.2000 antamasta tuomiosta

(Asia C-298/00 P)

(2000/C 285/08)

Italian tasavalta on valittanut 3.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen laajennetun jaoston yhdistetyissä asioissa T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98, Alzetta Mauro ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Italian tasavalta, 15.6.2000 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Giacomo Aiello, pro sessiosioite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa kokonaisuudessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa

T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98 tekemän päätöksen,

2. toissijaisesti kumoaa saman päätöksen siltä osin kuin siinä velvoitetaan palauttamaan tuet korkoineen, ja
3. velvoittaa komission korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisenä perusteena on, että toimenpide on virheellisesti luokiteltu "uudeksi" tueksi ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on puutteellisesti perusteltu. Tuet, joita on annettu Friuli-Venezia Giulian alueelle ja jotka perustuvat vuosien 1981 ja 1985 lakeihin, ei voida pitää "uusina", vaikka ne onkin otettu käyttöön vasta asetuksen (ETY) N:o 1018/68(¹) voimaantulon jälkeen. Kyseisellä asetuksella kansainvälisten maanteiden tavarakuljetusten markkinat avattiin kilpailulle, sillä alaa ei tätä ennen voitu pitää vielä täysin vapaana. Nämä tuet eivät myöskään ole vaikuttaneet yhteisön sisäiseen kaupankäyntiin eivätkä ne voineet vaikuttaa kilpailuun, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion nämä kohdat ovat puutteellisesti perusteltuja.

Toinen peruste koskee luottamuksensuojan periaatteen ja kohtuullisuusperiaatteen loukkaamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa Italialle esitetty velvollisuus periä takaisin kansainvälisille maantiekuljetuksille 1.7.1990 myönnettyt tuet on edellä mainittujen periaatteiden vastaista erityisesti siksi että komissio on aloittanut menettelyn tukien riittäuttamiseksi vasta marraskuussa 1995. Päätöksen noudattaminen aiheuttaisi myös vakavia työllisyyteen ja sosiaalisiin kysymyksiin liittyviä kriisejä.

(¹) EYVL L 175, 23.7.1968, s. 13.

Euroopan yhteisöjen komission 7.8.2000 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-302/00)

(2000/C 285/09)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa